

Συνέντευξη

- Γιαγιά κάνουμε μία εργασία στο σχολείο για την κατεχόμενη Κύπρο και θα ήθελα να μου δώσεις πληροφορίες για το κατεχόμενο χωριό σου. Μίλησέ μου για τη ζωή σου στον Ποταμό του Κάμπου πριν την εισβολή:

- Το χωριό μας ήταν πολύ όμορφο. Περνούσαμε πολύ ωραία. Το σπίτι μας ήταν κοντά στη θάλασσα, έτσι το καλοκαίρι πηγαίναμε και κάναμε μπάνιο, μικροί όλη μέρα ήμασταν στη θάλασσα. Ακόμα και το βράδυ κολυμπούσαμε ή ψαρεύαμε.

Είχαμε τα χωράφια μας, τα περβόλια μας. Τα σκαλίζαμε, τα ποτίζαμε, μαζεύαμε τα λεμόνια, τα πορτοκάλια και τα πουλούσαμε.

-Με ποια επαγγέλματα ασχολούνταν οι κάτοικοι του χωριού;

-Οι άντρες δούλευαν σε μια εταιρεία που φόρτωνε χαλκό στα πλοία για το εξωτερικό, στο μεταλλείο του Ξερού. Οι γυναίκες έκαναν τις δουλειές του σπιτιού και βοηθούσαν τους άντρες στα περβόλια.

-Ποια αξιοθέατα υπάρχουν στον Ποταμό του Κάμπου;

Στον Ποταμό του Κάμπου υπάρχει το θέατρο των Σόλων, όμως όλη η περιοχή είναι ένα αξιοθέατο.

-Ξέρω ότι είναι δύσκολο να μιλάς για την εισβολή, αλλά θα ήθελα να μου πει τι έγινε το καλοκαίρι του 1974;

Όταν έγινε η πρώτη εισβολή, τον Ιούλιο του 1974 φύγαμε και πήγαμε στα βουνά για να σωθούμε, στον Κάμπο και στην Τσακίστρα. Όμως το χωριό μας το έπιασαν μετά τη δεύτερη εισβολή. Μέχρι τότε νομίζαμε πως θα τελειώσει ο πόλεμος και θα πάμε πίσω.

-Τι σας ανάγκασε να πάτε μετανάστες στην Αγγλία;

Εγώ κόρη μου, ήμουν έγκυος το θείο σου. Εχάσαμε την περιουσία μας, το σπίτι μας. Δεν είχαμε τίποτε. Έπρεπε να ζήσουμε, έτσι έπηγαμε στην Αγγλία που είχε ο παππούς σου συγγενείς.

-Πώς ήταν η ζωή στην Αγγλία, δυσκολευτήκατε τον πρώτο καιρό;

-Τον πρώτο καιρό ήταν πολύ δύσκολα, χωρίς σπίτι και χρήματα. Εγώ ήμουν έγκυος, όπου πήγαινα φορούσα παντόφλες γιατί δυσκολευόμουν να περπατήσω. Εδούλευε μόνο ο παππούς σου. Σιγά, σιγά μαζέψαμε χρήματα και αγοράσαμε σπίτι. Η ξενιτιά όμως είναι δύσκολη.

- Πώς νιώθεις τώρα που γυρίσατε πίσω στην Κύπρο και το χωριό μας είναι ακόμα κατεχόμενο;

Νιώθω πολύ λυπημένη που γυρίσαμε στην Κύπρο και δεν μπορούμε να πάμε στο χωριό μας και να μείνουμε. Κρατούν το σπίτι μας , κρατούν το χωριό μας.

- Όταν πήγες ως επισκέπτης μόνο στο χωριό σου, πώς ένιωσες;

Όταν επισκέφτηκα το χωριό μου όλη την ώρα έκλαιγα. Καθίσαμε κάτω στο χώμα και φάγαμε. Κλαίγαμε και τραγουδούσαμε μαζί. Είναι δύσκολο να είσαι στον τόπο σου και να μη σου ανήκει.

-Θέλεις να κάνεις μια ευχή;

-Μακάρι να φύουν οι Τούρκοι κόρη μου και να πάμε πίσω στο σπίτι μας, στο χωριό μας.

-Ευχαριστώ, γιαγιά και εύχομαι σύντομα να ελευθερωθεί η Κύπρος μας και να πάμε μαζί στον Ποταμό του Κάμπου!

Μούσκου Χρυστάλλα

Ε'1